ANUL XI. No. 1164 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 17 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an .... LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

UN GEST SIMBOLIC

Arhiducesa Ileana a dăruit O. N. E. F.-ului suma de 100.000 lei

Zilele trecute, O.N.E.F.-ul şi-a serbat primii 10 ani de activitate rodnică pe tărâmul educaţiei fizice româneşti. Fără fast, fără să trâmbiţeze izbânda unui deceniu de înfăptuiri rodnice, instituţia diriguită de d. colonel Bădulescu a păşit în al unsprezecelea an, cu aceiaşi modestie şi cu acelaş optimism cu care a pornit la luptă sub privirile neîncrezătoare ale multora.

De departe, Arhiducesa de Habsburg a împărtăşit odată cu cei de aci, bucuria acestui jubileu, care poate fi considerat fără îndoială cucerirea primei redute în calea înfăptuirii unui ideal.

Vlăstarul imperial şi-a adus aminte de O.N.E.F., trimiţând ca dar institutului care are de luptat cu greutăţi insurmontabile, suma de 100.000 lei.

Gestul Arhiducecsei Ileana este un simol, şi răsplăteşte deopotrivă valoarea înaltă pe care o reprezintă primul nostru institut de educaţie fizică ca şi modestia lui neegalată decât de sârguitorii săi profesori.

Arhiducesa Ileana, ca fostă elevă a O.N.E.F.-ului, ştie mai bine ca oricine cât se munceşte şi cum se munceşte în instituţia căreia îi revine sarcina să aşeze bazele unei adevărate educaţii fizice din România.

ARHIDUCESA ILEANA

Din această cauză darul pe care l-a primit O.N.E.F., are o dublă preţuire.

Epidemie de sport

Sportul a parcurs în România o popularitate extrem de rapidă.

Acum zece ani, boxul lupta cu indiferenţa — aproape ironică — a spectatorilor. A traversat însă succesul primei reţete mai înstărite. Şi în ziua în care n'a mai speriat târgoveţii cu cele câteva cinzeci de sânge pe care îl pretinde, a răzbit dela Alhambra — unde-şi morfolea primele tentative de împământenire — la perspectiva largă a Arenelor.

Footballul a suit aceiaş pantă. A debutat cu matchurile dintre Colţea şi Val Vârtej. A întârziat puţin la adversitatea Tricolor-Venus şi a ajuns — mai rapid decât o extremă — la voiajuri în Uruguai, victorii asupra Franţei, Cupa Europei centrale şi înscrierea (fără nici-o şansă, e drept) în campionatul mondial de football.

Motociclismul a zbârnăit foarte puţin prin mahalale. A atins repede numărul de raţe omorâte pe care îl reclamă orice început, şi adună astăzi în gropile Floreaschii mii de spectatori cari aplaudă săptămânal consacrarea internaţională a lui Cantacuzino şi Ionescu Cristea (chiar dacă reuniunile dela velodrom nu sunt toate „intercontinentale", cum ar vrea să ne convingă Moto clubul).

Şi tot aşa cu tennisul, cu nataţia, cu ...ul şi cu sporturile de iarnă mai ales, depe trambu ina că o a Papană şi căpitanul Anghelescu au depăşit de mult ţarcul unei notorietăţi naţionale.

Iar spectatorii asaltează peste tot tribunele, totalizând asistenţe cari la cifra de 10.00o nu mai însemnează un record.

Mai interesantă însă decât afirmarea aceasta propriu zisă a sportului este difuzarea lui în opinia publică, contaminată astăzi iremediabil.

Primele reprezentante ale sexului slab cari s'au rătăcit la box, s'au speriat mai întâi de îmbrăcămintea boxeurilor:

— In chiloţi cherie?

Şi în clipa în care şi-au revenit, au leşinat din nou în faţa primei arcade sparte:

— „Mais c'est horrible!"

Astăzi, femeile colorează asistenţa galelor de box, cu o prezenţă din ce în ce mai convinsă. Iar printre îndemnurile virile ale galeriei, vocea piţigăiaţă a sexului slab se interpune destul de des şi de autoritar:

— „Hai Axioti! sau Bravo Moţi".

Teatrele au simţit curentul. Şi obligate să pulseze permanent în ritmul spectatorilor, şi-au corectat repertoriul. Cărăbuşul — cel dintâiu — şi-a confecţionat o echipă de football. Iar prima revistă pe care a montat-o anul trecut a prezentat un balet al sporturilor aplaudat frenetic.

Colosul a răspuns identic.

Compania Bulandra a repurtat anul acesta cel mai categoric succes cu comedia lui Denys Amiel „Trei şi una", în care eroul principal este un sportsman. Teatrul Alhambra a dedicat prologul ultimei sale reviste sportului, variind pe toate temele leit-motivul: *Românul e născut sportiv.*

Cinematografele şi-au sportivizat programul. Peste tot jurnale cu scene de sport: concursurile dela Chamonix, matchul Sharkey-Schmelling, olympiada dela Los Angeles, matchul Schmelling-Walker, sau filme'ntregi cu subiect sportiv, ca de pildă „Un soir de rafle" (cu scenariul de Henry Decoin, redactor la L'Auto) sau „The champ".

Şi la toate acestea, suplimentul de adeziuni pe cari le primeşte zilnic sportul: Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu, Topârceanu, Demostene Botez. Plus dovada peremptorie a convingerii pe care scriitorii n'o abandonează la liziera unei declaraţii platonice: Ionel Teodoreanu, de pildă, care anunţă un roman cu subiect sportiv.

O adevărată epidemie de sport, prin urmare, pe care nici-un arhimandrit, oricât de curativ, şi nici chiar suplimentul de bir impus de fiscalitatea d-lui Madgearu (de care ne ocupăm în altă parte) n'o mai poate bloca.

Şi care, la o lună înainte de reînceperea activităţii însemnează un suport moral din cele mai categorice.

G. F.

Covaci nu mai boxează cu Domgoergen

(Prin telefon)

Revanşa Covaci—Domgoergen, care urma să se dispute astă seară (Vineri) la Zurich a fost contramandată. O convorbire telefonică cu Covaci ne-a furnizat ştirea aceasta care, venită în preziua matchului, îşi dublează importanţa.

— Nu mai boxez cu Domgoergen! ne-a transmis Covaci.

— Dece?

— Motivul nu-l cunosc nici eu. Se pare însă că în ultimul moment, Domgoergen n'a mai vrut să mă aibe de adversar.

— Şi atunci?

— Pentru a-mi face matchul pe acre este obligat prin contract să mi-l organizeze, Cornier match-mackerul de aici a şi angajat tratative pentru o întâlnire la Paris, contra lui Vuillamy. Matchul va avea loc la Paris Ring, probabil, la 22 Februarie.

Va fi mărit impozitul pe spectacolele sportive?

D. Virgil Madgearu a depus la Cameră un proect în această privinţă. Care este atitudinea „grupului parlamentar sportiv"? Ce ne declară d-nii George Plagino şi dr. Col. Lascăr

Intr'una din şedinţele trecute ale Camerei, între două comunicări, d. Virgil Madgearu a depus un proect de lege pentru augmentarea taxelor fiscale pe spectacolele sportive, dela 5 la 10 la sută.

UN PROECT DEZASTRUOS

Vistiernicul nostru, care pregăteşte în momentul de faţă proectul de buget al Statului, este în continuă goană după noui venituri şi bineînţeles, nu face nici o economie, atunci când este vorba să urce impozite sau să tae salarii.

Cei cari au urmărit desbaterile parlamentare din ultimile zile, au putut remarca din partea d-lui Virgil Madgearu o dorinţă neînfrântă de a realiza integral planul pe care şi l-a făurit, adică să dea ţării un buget de circa 19 miliarde 500 milioane. De altfel, ministrul de finanţe a declarat cu prilejul discuţiei la legea reducerii salariilor functionarilor publici, că guvernul este decis să se retragă dacă nu i se dă putinţa să realizeze «ad litteram» proectele sale financiare.

D. Virgil Madgearu este în dreptul său să urmărească alcătuirea unui buget echilibrat şi adoptat standardului actual de viaţă. Dar, are în acelaş timp şi datoria să evite pe cât posibil luarea unor măsuri, cari departe de a duce la rezultatele scontate, asupresc pe nedrept anumite instituţii de utilitate socială.

Urcând taxele fiscale pe spectacolele sportive dela 5 la 10 la sută visteria statului va marca un spor reînsemnat, în timp ce mişcarea sportivă românească, şi aşa destul de oropsită va fi zugrumată în posibilităţile sale de afirmare.

CONSECINŢE

După felul cum înţelege să-şi susţină proectele, sunt şanse minime de a se putea schimba hotărârea ministrului de finanţe. In eventualitatea, deci, a legălizării intenţiei d-lui Madgearu manifestaţiile sportive vor avea să suporte chiar din noul sezon, o povară căreia nu se ştie dacă-i va putea rezista.

D. Madgearu nu este om de sport nici măcar într'atâta încât să se fi interesat vreodată de noţiunea exactă a acestui cuvânt. Preocupat zi şi noapte să scoată din calcule cabalistice reţeta miraculoasă pentru rezolvarea financiară a României, ministrul nostru de finanţe n a avut timpul necesar să aplece vreodată urechea la nevoile atât de imperioase ale mişcării noastre sportive. A aflat însă de sport, în momentul când, răsfoind mâhnit bugetul pe anul trecut, l-a găsit grevat de un impozit mult prea mic pentru vremurile de fiscalism acut pe cari le străbatem. Şi socoteala simplă l-a dus pe d. Madgearu la concluzia că dublând acest impozit, sportul nu va avea prea mult de păgubit, pentrucă... unde merge şi mia, merge şi suta.

Dar, realitatea este cu totul alta. Lipsit de orice sprijin material din partea oficialităţilor sportul românesc şi a putut duce o viaţă mizeră de pe o zi pe alta, tocmai datorită faptului că fiscul nu-l prea adula cu impozitele. Veniturile mici, acopereau cu chiu cu vai impozitul de 5 la sută, taxele federale, taxele districtuale şi cheltuelile strict necesare. Acesta era — după cum am spus—singurul avantaj concret din partea statului. De altfel sacrificiul făcut de ţară pentru sport a fost atât de neînsemnat, încât nu s'a găsit până acum încă nici un ministru de finanţe care să se izbească de el la cercetarea bugetului general al statului.

D. Madgearu însă nu ţine seama de nici un considerent şi răpeşte mişcării sportive singurul avantaj pe care-l avea din partea statului.

VA REACŢIONA GRUPUL PARLAMENTAR SPORTIV?

Printre deputaţii actualei Camere, sunt 20—25 în curent cu mişcarea sportivă din ţară. Mulţi dintre ei — în special ardelenii — sunt preşedinţi de cluburi sportive şi s constituiţi dela începutul acestei legislaturi, într un grup parlamentar sportiv. Este un grup care n'a activat până acum, deşi au fost anume cazuri când ar fi trebuit să-şi spună cuvântul, ceiace îndreptăţeşte credinţa că existenţa lui este urmarea modei ca la deschiderea parlamentului, deputaţii — majoritari— să se împartă pe grupuri. In Franţa, un grup al parlamentarilor sportivi, este o cantitate de care se ţine seama atunci când se votează o lege cu caracter sportiv.

La noi, proectul de mărire a taxei ajunge în desbaterile comisiei financiare a Camerei, şi cu toate acestea putem paria, că grupul respectiv nici n'a aflat de existenţa lui...

Aşa că, este iluzoriu să se spere că d. Madgearu va renunţa la năstruşnica idee, sub presiunea deputaţilor sportivi...

Sportul românesc va trebui însă să ducă, atât cât mai este vreme, o luptă aprigă, pentru a înlătura proectul distrugător al d-lui Madgearu.

Ce ne declară d. George Plagino preşedintele U. F. S. R.-ului

Am stat de vorbă cu d. George Plagino, preşedintele U. F. S. R. D-sa ne-a declarat că organul conducător al sportului românesc a luat cunoştinţă de depunerea proectului pe biroul Camerei şi că el constitue un adevărat atentat la viaţa sportului românesc. D. Plagino ne-a declarat că U. F. S. R.-ul va face o intervenţie energică pe lângă comisia financiară a Camerei şi pe lângă ministrul de finanţe, pentru a se împiedica transformarea în lege a unui proect nefast.

(Continuarea în pagina III-a)

Inchiderea sezonului de ski în Capitală

Primii brevetaţi ai cursului O. N. E. F.-ului — Solemnitatea de eri

Prima serie de absolvenţi

Iniţiativa Municipiului Bucureşti care a pus la dispoziţia O. N. E. F.-ului un teren amenajat pentru ski, a dat roadele aşteptate.

Afară de numeroşi amatori ai admirabilului sport, cari fără nici o cheltuială de deplasare au avut la dispoziţie o pistă excelentă, tineretul de ambele sexe, din Bucureşti a putut să fie iniţiat în sportul skiului, graţie unei remarcabile colaborări între Municipiu şi O. N. E. F.

Eri s'au putut vedea rezultatele. Un număr impozant de elevi ai cursului au primit brevetul de skiori şi foarte mulţi s'au distins prin remarcabilele aptitudini pentru acest sport.

E cazul să subliniez meritul directorului cursului d. I. Moldovanu, care cu o sârguinţă demnă de toată lauda a condus şcoala din Valea Plângerei.

SOLEMNITATEA DE ERI

Eri a avut loc închiderea cursului de amatori. Cu acest prilej o solemnitate intimă a întrunit oficialităţile şi elevii cursului. Au asistat d. D. Dobrescu primarul Capitalei, d. colonel V. Bădulescu directorul O. N. E. F.-ului, d. maior Hergot şeful propagandei O. N. E. F., d. Manole Constantinescu, d. N. Ungar, prof. B. Avramescu şi un public numeros.

BREVETAŢII CURSULUI DE SKY

In urma examenului dat în faţa specialiştilor au obţinut brevetul:

1) Bruno Coca,, 2) inginer Gheorghiu Mihai, 3) Gori Nadia, 4) Grosi Radu, 5) D-na Sculy, 6) Solt. Alexandru, 7) Onea Nicolae, 8) Moţoi Radu, 9) Moţoi Olga, 10) Moţoi Corina, 11) Stanoiu Dan, 12) Soteu Ana, 13) Pătraşcu Gheorghe, 14) Rădulescu Gheorghe, 15) Aronovici Lulu, 16) Babic Auric, 17) Ghenea Eufemia, 18) Saporta Rene, 19) Dobrescu Mircea, 20) Dobrescu Mimi, 21) d-na Dobrescu, 22) Crăciunescu Nadyia, 23) Georgescu Dan, 24) Miclescu Ioana, 25) Miclescu Alice, 26) Lapteuve Paul, 27) Wellis Bertina, 28) Moldovanu Elena, 29) Einhorn Max, 30) d-na Goldenberg.

A trecut examenul cu succes o echipă de skiori, compusă din funcţionarii primăriei sectorului III Albastru.

Echipa aceasta a fost compusă din d-nii: arhitect Roşu I., arhitect Secăreanu, Moncea Ştefan, Scurtu Eremia şi Ionescu Dumitru.

După terminarea examenului, amatorii şi amatoarele sub conducerea d-lui director al cursului I. Moldovanu au făcut diferite demonstraţii în grup. atrăgând admiraţia oficialităţei şi publicului.

DISCURSURILE

După împărţirea brevetelor au luat cuvântul d-nii D. Dobrescu primarul Capitalei şi d. colonel V. Bădulescu comandantul O. N. E. F. ului, cari au relevat roadele unei munci în colaborare.

Conferinţa dela Viena

Precizări de ultimă oră

Presa a dat fel de fel de relaţii şi de interpretări conferinţei care va avea loc mâine la Viena.

S'a accentuat în special că obiectivul principal al conferinţei ar fi reluarea raporturilor sportive dintre footballul maghiar şi cel român.

Lucrul nu corespunde adevărului însă, decât într'o foarte mică măsură.

Impăcarea româno-ungară poate fi una din consecinţele hotărârilor ce se vor lua la Viena.

In nici un caz însă nu se va discuta la conferinţă modalităţile unei apropieri; modalităţi cari, de altfel, nu privesc — fireşte — decât M. L. Sz-ul şi Rombolul.

La Viena se întruneşte comitetul Cupei Europei Centrale a amatorilor în şedinţă ordinară.

La această şedinţă iau parte — obligatoriu — reprezentanţii federaţiilor concurente.

Ordinea de zi — cu excepţia judecării contestaţiilor privitoare la matchul nejucat România—Ungaria — este cea statutară şi anume:

a) Alegerea preşedintelui şi secretarul Cupei, pontifilor actuali (respectiv Kaulich şi dr. Tsakest) expirându-le mandatul.

b) Dispoziţiuni privitoare la programul Cupei.

c) Modificarea statutelor.

d) Eventuale propuneri ale federaţiilor participante.

In timp ce pe noi ne interesează în primul rând dezbaterea cazului provocat de contramandarea matchului cu Ungaria din Mai trecut, Austriacii şi cehii vor veni cu propuneri cari privesc exclusiv viitorul conpetiţiunei.

Aşa bunăoară se spune că Cehoslovacia cere desfiinţarea cupei şi înlocuirea ei cu o competiţie între echipele B (fără rezerva amatorismului) între actualii competitori. In care caz, România ar participa cu prima sa echipă.

Austriacii vor pretinde desfiinţarea pură şi simplă a Cupei iar Ungurii vor încerca menţinerea formulei actuale cu introducerea unui control riguros în ce priveşte amatorismul jucătorilor.

CE VA FACE DELEGATUL ROMAN?

Situaţia reprezentantului nostru nu este tocmai simplă. Interese cari leagă între ele cele trei federaţii central europene îl obligă la un rol de espectativă.

Soluţionarea chestiunei matchului Ungaria—România îi va preciza situaţia.

Comitetul cupei, care va judeca în complect redus (2 judecători) poate pronunţa:

a) câştigarea matchului de Ungaria.

b) câştigarea matchului de România.

c) rejucarea matchului la o dată aleasă de România.

d) rejucarea matchului, cu acordarea de daune interese.

Prima ipoteză e aproape imposibilă. Cea de a doua deşi echitabilă este greu de obţinut, în acest caz România fiind câştigătoarea Cupei.

Rămân ultimele două posibilităţi, dintre cari ultima ar fi mai satisfăcătoare.

LITIGIILE DINTRE CLUBURI

Tot la Viena profesorul Pelikan, arbitrul ales de comun acord de M. L. S. Z. şi de Rombol se va pronunţa asupra celor 16 litigii privitoare la datorii contractate cu ocazia matchurilor internaţionale intercluburi.

Fie că avem relaţii cu Ungaria — ca atunci când s'a instituit acest arbitraj — fie că nu avem — cum e cazul de azi — litigiile cu obiect material trebuiau lichidate. Ambele federaţii interesate ca să nu ajungă în faţa Fifei au preferat lichidarea lor pe cale de arbitraj, procedura în faţa instanţei supreme cu sediul la Zurich fiind greoaie şi costisitoare.

In această chestiune nu stăm pe roze. fiind reclamaţi în 14 cazuri din 16. Va reuşi reprezentantul nostru să obţină plata în rate şi convertirea datoriilor?

Căci despre respingerea pretenţiilor ungureşti slabă speranţă!

LEGITIMARILE ABUZIVE

Arbitrul Pelikan mai are a se pronunţa şi asupra unei chestiuni care dacă n'are o aplicare practică, poate fi de mare folos federaţiei noastre.

E vorba de chestiunea legitimărei samavolnice a unor jucători români de mare valoare (Auer şi Strok pe vremuri, Baratki şi Sanislo, azi) legitimare care a provocat la un moment dat o întrerupere a raporturilor noastre atât de fragile, cu Ungaria?

*

Intre conferinţa comitetului Cupei şi comisia arbitrală nu există deci nici o legătură. Nici de drept, nici de fapt.

Amândouă însă vor lucra în acelaşi atmosferă rece provocată de încordarea româno-maghiară.

SPAKOW A PLECAT AZI DIMINEAŢA

Matchuri la Londra, Bruxelles şi Paris. Ultimele declaraţii ale lui Spakow

Cu simplonul, campionul României la toate categoriile a părăsit azi dimineaţă la ora 7 Capitala.

Spakow se duce la Londra — aşa cum am mai anunţat — unde Damsky, managerul său actual, i-a perfectat un match vedetă la Albert Hall cu Jack Petersen campionul Angliei.

Matchul se va disputa la 23 Februarie.

In gară, între ultimele strângeri de mână şi urări de succes pe cari cei câtiva prieteni ai campionului: d. Radu Otulescu, I. Săvescu, etc. nu le mai conteneau, am izbutit să prindem o ultimă convorbire cu Spakow.

— «Ce părere ai de matchul dela Londra?

— «Mi s'a hărăzit cel mai greu adversar care mi se putea da. Sunt conştient de valoarea lui Petersen — un greu veritabil — ca şi de consecinţele pe cari le-ar avea pentru mine un rezultat frumos.

— Aşa dar?

— «Cu forma pe care o deţin, mă voiu strădui să fiu cât mai aproape de liziera vechilor mele succese. Repet însă: am de astădată cel mai greu adversar pe care l'am întâlnit vreodată.

— «Dela Londra, ce faci?

— Am primit matchul cu Petersen, deoarece de el se lega un al doilea angajament, la Paris. Acest al doilea contract a şi fost semnat, şi mă va programa, la 6 Martie, în match vedetă la Pallais des sports.

—« Impotriva cui?

— Adversarul nu m a fost desemnat. Este probabil să fie ales între Anderson — pe care abia aştept să-l întâlnesc din nou — şi Tarante.

— «Aşa dar, dela Londra pleci la Paris?

— «Nu! Tratativele pe cari le duce Damsky sunt pe punctul să-mi aducă un angajament şi la Bruxelles. Probabil, în match cu Limousin. Numai după acest match plec la Paris.

Fluerатul lomotivei a stopat interviewul. O ultimă strângere de mână. Un ultim: succes! urat în cor de cei de faţă, şi la capătul peronului — acoperit de aburii maşinei — Spakow abia se mai distinge cu faţa lui rotundă şi bonomă.

GEF.